

[פי' רש"י]
[גבורה ודויה
מהו שחזור
כ"י לכחור
צ"ק קודם ד"ה
יחזור ויהלל]

שלישה שאכלו

במידו דלא ממאליס נמי . למה לי פולגמן לסלקניהו ללד אחד : **יחזור ויאכל שום אחר** . כדי שיסריח יותר כלומר יוסיף על סרחונו [ח] *ויעשה זרקה לבטלה : *מי שאכל ושמה ולא ברך . (6) לפניהם קאי אברכת המוליד וזכרת היין : **מהו שיחזור וכו'** [ג] . לאחר אכילה ושתייה : **הסלקן** . כיון דחס נזכר בחמנט יכול לברך תורה אור

אפי' גמר סעודתו נמי יכול לברך : **על הטבילה** . אלמא אע"ג דטביל הויא זרקה : **הסם מעיקרא לא חוי** . דרוב טבילות משום קרי הם ובעלי תבלינים פה קריין אסורים בזכרות מהם דברי תורה כדאמרינן בפרק מי שמתו (ד' כ:) ודחוי מעיקרא לאו דחוי הוא ולכי מחקן סדר מצדך אכל האי מעיקרא איחוי וכוין דגמ' אידחי והואיל ואידחי

אידחי : אספרגוס . כוס שהיו שותים בכל זכר אליבא ריקנא לרפואה : **זבחמרא עסקין** . דלמרינן לקמן בשמעתין אספרגוס ללע"ט יפה ואוקמינן בשל יין וסימין לע"ט לב עין טחול : **וכ"ש לבני מעים** . קושיא היא כלי' דזחמרא קחתי וכ"ש לבני מעים : **והתניא** : לקמן רמ"ת קשה אספרגוס של יין וסימין רמ"ת ראש מעים שחמנויות : **כי תניא הויא** . דקמתי וכ"ש לבני מעים : **כיון מיתאן** . של ג' טעים כדחנן צבצא בתרא (ד' נח-) יתן משל אשחקד מיושן של שלש טעים : **קונס יין שאני טועם** . כהקדש יחא עלי יין שאני טועם : **אלא חי** . יין חי שאינו מוזג : **אין מפסיקין בו** . אלא שותהו צבצא אחת : **ואין סומכין אורו** . לאכול אחריו מיד : **זבחמרא** . סמיכתו בפה : **זדשכרא** . סמיכתו בזמיו אס שכר תאניס סומכו בתאניס ואס של תמרים הוא סומכו בזבחמרי : **לוקס** . בחושי : **זבחמרא** . לא יריק : **זדשכרא** . אס לא רק מים הבאים צפיו אחריו לוקס : **אפילו צפני המלך** . ירוק ואל יסתכן : **סוריאלי** . מאלך חשוב לכל לפני הקב"ה : **אל הטול חלוקך** . שחרית מיד השמש אלא אחת בעצמך עלהו ממקום שהוא שם ותלצשו : **הכספית** . שם חבורת פדים : **איסתלגניס** . שם חבורת מלאכי חבלה : **אימתה יבא אדם לידי אחד מן הדברים הללו וילכד** . רבי ישמעאל עלה לרקיע על ידי שם צברייתא דמעשה מרכבה : **גודא** . כותל : **כוס של זרקה** . זרקה המזון : **זדסה ושטיפה וכו'** . כולו מפרש להו ואולי : **מן הקרקע** . אס ע"ג קרקע הסב ואס על גבי שלחן מגביהו מן השלחן : **זחמסה** . דרך דרוח ותשיבות : **לאנשי ביתו** . לאשמו : **חי** . שמוצו בזמין לאחר שנתנו זכום חי אכל לברך עליו

פסחים ::

נדרים סו. ט"ז

פרק שביעי ברכות

נא

מעיקרא גברא לא חוי . תימה והלא תומא חינא אסור לברך וזקונטרס פירש דבעלי קריין אסורים בדברי תורה וי"ל דמיידי צבצילת גרים ומפני אותה טבילה הגריכו לכל שאר טבילות לברך לאחר טבילה וכן צבצ"י שפעמים אדם זא מצית הכסא ואין אדם ראוי לברך עד לאחר

הנטייה נהגו העם לברך כל שאר זרקות ידים לאחר נטייה* : **אין** לנו אלא ארבעה דברים . ומיהו לא משמע (כן) דפליג ר' יוחנן אהיה דנותנו לימינו כדאמרי' לקמן א"ר יוחנן ראשונים שאלו מהו שחסייע שמאל לימין משמע שכן היו נוהגים . ומיהו מדאמוראים היו עושים עיטור ועיטוף משמע שהיו מחמירים על עלמין והיו נוהרים בזולן לפיכך יש להחמיר זכום של זרקה :

שטיפה חי ומלא . ירושלמי דסוף פירקין א"ר אחא שלשה דברים נאמרו זכום של זרקה מלא עיטור ומודח ושלשון מקרא נפתלי שבע רזון ומלא זרקה ה' שבע עיטור רזון מודח ומלא כמשמעו : **שטיפה** מבחון והדחה מבפנים . ופי' ר"י דוקא שאין הכוס יפה קיש בו שיורי כוסות אכל אס הוא יפה בללו הכי שפיר דמי דלא צביגין אלא שיהא כוס של זרקה יפה : **זוכה** לשני עולמות . פי' הרב רבי יוסף ממרשליי"ח מזההו ליה למכתב ים ודרום רש וכחז ירשה הכי יו"ד ה"א יתירה וכו"ד ה"א נכראו שני עולמות כדאמרינן בהתקלס (מנחות ד' כט) כי זיה ה' לור עולמים (אל תהי לור אלא לר וכו') : **שמאל** מקרי שחסייע לימין . בזכרות גדולות מייירי או זכראש חדש עבד שחל להיות בזכרות שהוא זכומכה או צנישולין ולריך להאריך בזכרות המזון : אין

אחריו לוקה לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא א"ר אשי השתא דאמרת לא רק אחריו לוקה מימיו נזרקין אפילו בפני המלך : א"ר ישמעאל בן אלישע שלשה דברים סח לי סוריאלי שר הפנים *אל הטול חלוקך בשחרית מיד השמש ותלבש יואל הטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תחזיר כוס אספרגוס אלא למי שנתנו לך מפני שחכספית ואמרי לה אסתלגנית של מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים אימתי יבא אדם לידי אחד מדברים הללו וילכד אמר ריב"ל שלשה דברים סח לי מלאך המות אל הטול חלוקך שחרית מיד השמש ותלבש ואל הטול ידיך ממי שלא נטל ידיו יואל תעמוד לפני הנשים בשעה שחוזרות מן המת מפני שאני מרקד ובה לפניך וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל ואי פגע מאי תקנתיה לינשוף מדוכתיה ארבע אמות אי איבא נהרא ליעבריה ואי איבא דרכא אחרניא ליזיל בה ואי איבא וגו' עד דחלפי מיניה : א"ר זירא א"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא עשרה דברים נאמרו בכום של ברכה מעון הדחה ושטיפה חי ומלא עיטור ועיטוף נוטלו בשתי ידיו ונותנו בימין ומגביהו מן הקרקע טפח ונותן עיניו בו ויש אומרים אף משגרו במתנה לאנשי ביתו אמר ר' יוחנן אנו אין לנו אלא ארבעה בלבד *הדחה שטיפה *חי ומלא תנא הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ א"ר ברכת ה' ים ודרום ירשה ר' יוסי בר חנינא אומר זוכה ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא עיטור רב יהודה מעטרהו בתלמידים רב חסדא מעטר ליה בנשלי [ז] *אמר ר' חנן *ובחי *אמר רב ששת *ובברכת

*הארץ עיטוף רב פפא מעטף ויחיב רב אסי פרים סודרא על רישיה 'נוטלו בשתי ידיו א"ר חנינא בר פפא מאי קראה *שאו ידיכם קדש וברכו את ה' ונותנו לימין א"ר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ראשונים שאלו שמאל מהו שחסייע לימין אמר רב אשי הואיל וראשונים איבעיא להו ולא איפשט להו

וכ"כ הבי' סימן קפג פ"ח וע"פ מוס' שנת סו : ד"ה כדי ומוסי' עירובין כט : ומוסי' פסחים קח : ומוסי' צבצא בתרא (ד' נח) : ד"ה עד וכו' מה שפירש ר"מ על מה דלמרינן בזכרות א"ר חנינא אומר רב פפא מעטף ויחיב רב אסי פרים סודרא על רישיה 'נוטלו בשתי ידיו א"ר חנינא בר פפא מאי קראה *שאו ידיכם קדש וברכו את ה' ונותנו לימין א"ר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ראשונים שאלו שמאל מהו שחסייע לימין אמר רב אשי הואיל וראשונים איבעיא להו ולא איפשט להו

אנן

עין משפט גר מצוה

פא א מיי' פייא מה'י
בכרות הל' ז סג
עשין כו טושי' י"ד סי'
כסח טעין ז :
פב ה' מיי' פ"ד שס
ה' ב' טושי' א"ח
סי' קסו טעין ח :

[וע"פ מוס' פסחים ז :
ד"ה על]

רב נסים גאון

ללע"פ יפה לרמ"ח
רע. סימן ויא.
המלכות גדולות פירש
לכל לעין לפתול יפה
לראש למעיהוהתחנות
רע : עלשרה דברים
נאמרו בכום של ברכה
ג' . בפרקין בגמ' דבני
משמטא אסרי אמר ר'
אחא ג' דברים נאמרו
בכום של ברכה עשור
ומורה ומלא ושלשון
בסוף אחד (דברים ג)
נפתלי שבע רזון ומלא
שבע עשור רזון מודח
ומלא כמשמעו אמר ר'
חייא אס עשייתם כן מה
כבוד חסן ים ודרום
ירשה אתה זוכה לירש
העולם הזה והעוה"ב :

[כל זה ליחא לפנינו שס]

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה מי שאכל
ושמה ולא ברך
אברכה ולפניהם קאי :

הגהות הגר"א

[ח] רש"י ד"ה יחזור כו'
(ועשה זרקה לבטלה)
חא"מ : [ג] שם ד"ה מהו
שחזור כו'תלמנע אכילה
ושתייה . כ"ל (גמ' פ"א) :
[ג] גמ' ושחק . מותר
מכיוון . כ"ל : [ד] שם
מעט רב גמלי חי
אמר רב ששת עד זרקה
הלכך . כ"ל (ו"כ רבינו
בא"ח סי' קפ"ג) :

גליון הש"ס

גמ' אל טעול חלוקך .
גמ' סי' ד קפ"א :

[ע"י לעיל כ : מוס' ד"ה
מוסרי' וע"פ מוס' ספרדין
ע . ד"ה חן]

[בהל"ש ליחא לכל זה
גם כה"ל 9 נדפס בפנים
ע"י שני תנאי עיגולים
וכן מוחק ד"ה שם על
גליון ועיקר הגי' שהיה
לפני רב אלעזר כ"י איתא
חי אמר רב ששת עד
זרקה הלכך וכו' ר' יונס
בהל"ש :

[לעיל כ:]

וסי' חמ"ט

הפלים ק"ד